

Sektorforskningen og universiteterne

Sektorforskningen skal leve op til de samme kvalitetskrav som universitetsforskningen, hvorfor det af lovforslaget fremgår, at sektorforskningsinstitutioner skal drive forskning indtil det højeste internationale niveau.

Forskellen i forhold til universiteterne er kravet om umiddelbar *relevans* af den forskning, som sektorforskningsinstitutionerne udfører. Alle sektorforskningsinstitutioners bestyrelser skal således indgå en resultatkontrakt med sit ressortministerium, der fastlægger hvilke opgaver der skal udføres.

En sektorforskningsinstitution, herunder den forskning og de analyser, der udføres ved institutionen, vil således aldrig være »frit svævende på en bar mark«, men vil i stedet indgå i en sammenhæng.

En anden væsentlig forskel mellem universiteter og sektorforskning er, at sektorforskningen har rådgivning og forskning som de centrale opgaver, mens kerneopgaverne for universiteterne er uddannelse og forskning.

Sektorforskningen og den private sektor

I forhold til den private sektor kan den viden,

som en sektorforskningsinstitution frembringer, understøtte erhvervssektorer, hvor særlige forhold taler herfor, f.eks. grundet en særlig erhvervsstruktur eller behovet for kostbart udstyr.

Sektorforskningsinstitutionerne har desuden lige som en række andre statslige institutioner mulighed for at udføre indtægtsdækket virksomhed. Det er ikke hensigten, at institutionerne skal konkurrere med private virksomheder, men derimod at institutionerne fokuserer på deres kerneopgaver. Eventuel indtægtsdækket virksomhed skal således foregå på lige vilkår med private udbydere. For alle statslige institutioner gælder det endvidere, at Budgetvejledningen skal overholdes. Det samme gælder Konkurrenceloven og Finansministeriets udbuds- og indkøbscirkulære.

Særligt for sektorforskningsinstitutionerne er det i lovforslaget præciseret, at opgaver med viden- og teknologioverførsel skal ske med udgangspunkt i *egen* forskning. Tilsvarende skal rådgivningsopgaver ske inden for institutionens kerneområder, som de er fastlagt i vedtægterne. Hermed lægges der op til, at institutionerne ikke ukritisk må ekspandere ind på nye områder.